

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, în cauza penală, declarat de inculpatul

Gazea Vasile Vasile, născut la 12 iulie 1981, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă nr. 16/1 ap. 30.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 08.10.2014 pînă la 23.12.2014;*
2. *Instanța de apel de la 30.01.2015 pînă la 26.03.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 08.06.2015 pînă la 09.09.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 23 decembrie 2014, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Gazea Vasile a fost condamnat în baza de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 1 an închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2011, prin care Gazea Vasile a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal cu amendă în mărime de 300 unități convenționale, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă în temeiul art. 85 Cod penal închisoare pe un termen de 5 ani cu amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu suspendarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 4 ani, stabilindu-i pedeapsa definitivă 5 ani și 2 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 300 unități convenționale, fiind arestat imediat în sala de judecată.

Acțiunea civilă a Nataliei Decencu a fost admisă în principiu urmând ca asupra acesteia să se expună instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Gazea Vasile la 26 septembrie 2014, aproximativ pe la orele 07:35, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe teritoriul instituției preșcolare nr. 23, amplasată pe bd. Ștefan cel Mare, 71, mun. Chișinău, a intrat în camera de baie din grupa 6, de unde tainic a sustras din geanta lui Decencu Natalia, telefonul mobil de model „Iphone S6”, de culoare neagră, cu cartela Sim cu nr. 079404781 și nr. IMEI 99000281986, la prețul de 10 000 lei, care se alfa într-o husă din piele de culoare roșie, la prețul de 400 lei și bani în sumă de 500 lei, în rezultat cauzînd părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 10 900

lei, iar din geanta lui Bumbii Ecaterina, a sustras bani în sumă de 43 lei, ulterior cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii. În rezultatul acțiunilor sale infracționale inculpatul Gazea Vasile a cauzat părților vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 10943 lei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Bolocan Ludmila în interesele inculpatului Gazea Vasile prin care a solicitat casarea acesteia în latura pedepsei, rejudicarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri prin care lui Gazea Vasile să i se stabilească o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului apărătorul a menționat că, la stabilirea pedepsei instanța nu a acordat deplină eficiență principiului individualizării pedepsei și nu a ținut cont de personalitatea celui vinovat, recunoscând ca circumstanță atenuantă doar căința sinceră, însă nu s-a pronunțat asupra altor circumstanțe atenuante și excepționale care există.

Potrivit Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție - cu privire la chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr.8 din 11.11.2013 la pct. 11 explică că „ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate -I, II (persoana cu dezabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră). În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art.79 Cod penal. Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei”.

În conformitate cu art.79 Cod penal stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, în timpul și după săvîrșirea infracțiunii.

Astfel la aplicarea unei pedepse mai blînde decît cea stabilită de lege i se stabilește mai întîi pedeapsa cu aplicarea articolului 79 Cod penal pentru una sau pentru fiecare infracțiune în parte, apoi se stabilește pedeapsa definitivă conform prevederilor art. 84 Cod penal sau după caz art. 85 Cod penal.

Nefondat instanța a aplicat atât pedeapsa amenzii cât și a privațiunii de libertate, or art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 300 pînă la 1000 u.c. sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani or, în cazul speță, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa atât sub forma amenzii în mărime de 300 u.c. cât și privațiunea de libertate pe un termen de un an.

Solicită instanței să atragă atenție asupra faptului că, Gazea Vasile este invalid de gradul II fără drept de muncă, este epileptic, de curînd a devenit tatic și copilul are nevoie de îngrijire din partea ambilor părinți, iar soția sa trebuie să fie supusă unei intervenții chirurgicale. Are loc permanent de trai. Fapta pe care a comis-o este mai puțin gravă, iar termenul de probă pentru infracțiunea anterior comisă, expira în

februarie 2015. Gazea Vasile a conștientizat fapta comisă și pe viitor nu va mai comite asemenea infracțiuni. Astfel, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă disproporționată față de fapta și personalitatea lui în raport cu circumstanțele cauzei.

- inculpatul Gazea Vasile pin care a solicitat casarea acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri prin care să i se stabilească o pedeapsă mai blândă, deoarece sentința este prea aspră.

Instanța de fond nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei. Nu s-a apreciat caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei subsemnatului.

Instanța greșit a stabilit o circumstanță agravantă: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea infracțiunii similare. Anterior subsemnatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de lit. c) alin. (2) art. 361 Cod penal, care nu poate fi considerată una similară.

Instanța de fond, la fel, în conformitate cu art.79 Cod penal, putea stabili o pedeapsă sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului în baza căruia este încadrată infracțiunea, având în vedere personalitatea vinovatului și existenței numai circumstanțelor excepționale atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Bolocan Ludmila și al inculpatului Gazea Vasile, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere juridică corectă probelor examinate în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Gazea Vasile în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal pe semnele: furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La individualizarea pedepsei, instanța de fond a luat în considerație prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, conform prevederilor art. 76 Cod penal, ca circumstanțe ce atenuază vinovăția inculpatului au fost stabilite recunoașterea vinovăției, căința sinceră, iar conform art.77 Cod penal, ca circumstanțe agravante au fost stabilite săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Având în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii penale - cât și cel stipulat în art. 61 alin. (2) Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate - precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de fond corect i-a aplicat inculpatului Gazea Vasile pedeapsa prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an închisoare.

Ținând cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.04.2011 în baza art. 361 alin. 2 lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 300 u.c. cu suspendarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani, instanța de fond corect a aplicat în privința acestuia prevederile art. 85 Cod penal, deoarece inculpatul Gazea Vasile a comis fapta de care este învinuit, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în termenul de probă.

În astfel de circumstanțe, reeducarea inculpatului Gazea Vasile este posibilă doar cu condiția privării acestuia de libertate pe un termen de 5 ani 2 luni și cu amendă în mărime e trei sute unități convenționale.

Instanța de apel a considerat că, o astfel de pedeapsă va fi o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și va corespunde întocmai faptelor săvârșite de dânsul.

Totodată, infracțiunea de comiterea căreia este învinuit inculpatul, este comisă cu intenție, astfel, conform art. 17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Din aceste considerente instanța consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără a fi supus pedepsei cu închisoarea.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, inculpatul Gazea Vasile a declarat recurs ordinar, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal să-i fie aplicată amendă, iar pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2011, să fie executată separat. Recurentul invocă repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct. 3 al prezentei decizii. Recurentul mai invocă că, pedeapsa stabilită este prea aspră, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța greșit a aplicat circumstanțele agravante.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de inculpatul Gazea Vasile, prin care a menționat că, recursul ordinar urmează a fi declarat ca inadmisibil motivând că, instanța de apel corect, legal și întemeiat a menținut în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Gazea Vasile, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, inculpatul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel...care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că recurentul nu este de acord cu modul de individualizare a pedepsei și solicită aplicarea unei pedepse mai blânde. Recurentul nu indică asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat, ori în apel au fost invocate aceleași temeiuri invocate și în recurs privind individualizarea pedepsei, cărora instanța de apel le-a dat un răspuns desfășurat și argumentat.

Referitor la temeiul invocat de recurent - „**nu sînt întrunite elementele infracțiunii**” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul hotărîrii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Gazea Vasile, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Mai mult, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel, însă recurentul în apelul său nu a indicat că nu sînt întrunite elementele infracțiunii.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Gazea Vasile.

Mai mult ca atît, cauza a fost examinată în instanța de fond în baza art. 364¹ Cod procedură penală, conform căruia inculpatul a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecată să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Totodată, motivele invocate de inculpat la pct.5 al prezentei decizii, referitor la individualizarea pedepsei, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, deoarece instanța de apel la stabilirea pedepsei a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei și a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante inclusiv și cele invocate în recurs, numindu-i inculpatului o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 7,61,75 Cod penal.

Cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, limitele pedepsei cu închisoare fiind reduse cu o treime fiindu-i numită inculpatului o pedeapsă de un an închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite anterior prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă lui Gazea Vasile sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și 2 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Gazea Vasile de către instanța de apel, se încadrează în limitele legale prevăzute de legea penală.

Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corijare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, hotărîrile instanței de fond și de apel sunt legale, iar argumentele recurentului nu se încadrează în cele prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a declara recursul ordinar ca vădit neîntemeiat.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Gazea Vasile Vasile**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **07 octombrie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan